

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ

POLSKIEJ

Dnia: 30 października 2013 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Śródmieścia Wydział VIII Cywilny

w składzie:

Przewodnicząca: SSR Anna Martyniec

Protokolant: Małgorzata Pluskota

po rozpoznaniu w dniu 16 października 2013 r. roku we W. sprawy

z powództwa **M. T. i K. T.**

przeciwko **S. D.**

o zapłatę

I. uchyla wyrok zaoczny z dnia 27 stycznia 2012 r. w części dotyczącej kwoty 1.216,71 zł (tysiąc dwieście szesnaście złotych siedemdziesiąt jeden groszy) wraz z odsetkami liczonymi od tej kwoty od dnia 7 lipca 2009 r. i w tym zakresie oddala powództwo; w pozostałej części wyrok ten utrzymuje w mocy;

II. uchyla zawarte w wyroku zaocznym postanowienie o kosztach procesu;

III. zasądza od powodów M. T. i K. T. na rzecz pozwanego S. D. kwotę 1.822,53 zł (tysiąc osiemset dwadzieścia dwa złote pięćdziesiąt trzy grosze) tytułem zwrotu wyegzekwowanego świadczenia wraz z ustawowymi odsetkami od tej kwoty liczonymi od dnia 27 grudnia 2012 r. do dnia zapłaty;

IV. oddala wniosek o zwrot wyegzekwowanego świadczenia w pozostałym zakresie;

V. zasądza od pozwanego na rzecz powodów kwotę 1.270,01 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

UZASADNIENIE

Pozwem nadanym 7 lipca 2009 roku powodowie M. T. i K. T. domagali się zasądzenia od pozwanej S. D. solidarnie na ich rzecz kwoty 7.363 złotych wraz z odsetkami ustawowymi od kwoty 5.835 złotych od 3 grudnia 2008 roku do dnia zapłaty oraz od kwoty 1.528 złotych od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, a nadto domagali się zwrotu kosztów postępowania w sprawie.

W uzasadnieniu podali, iż 8 grudnia 2007 roku zawarli umowę, na mocy której pozwany miał wykonać obrączki z meteorytem księżycowym z materiału pozwanego. Powodowie zobowiązani byli do zapłaty kwoty 5.800 złotych, którą uiszcili w całości w wymaganym terminie. Zakup obrączek był na ślub powodów, którego termin był ustalony na grudzień 2007 roku. Dalej wskazali, że jeszcze w grudniu 2007 roku informowali pozwanego o tym, iż obrączki nie pasują. 28 lutego 2008 roku zostały one przyjęte do reklamacji, która została przez pozwanego uznana za uzasadnioną i zobowiązał się on do wykonania nowych obrączek w terminie do 28 marca 2008 roku. Nowe obrączki zostały powodom doręczone 17 lipca 2008 roku przesyłką kurierską (...) na ich koszt, jednak ponownie okazało się, iż ich rozmiar nie jest właściwy (były za małe), stąd powodowie zmuszeni byli zgłosić kolejną reklamację, co uczynili 8

września 2008 roku za pośrednictwem poczty elektronicznej domagając się nieodpłatnej naprawy towaru. Pozwany nie odpowiedział na żądanie powodów, co – zdaniem powodów – oznaczało, iż uznał reklamację na uzasadnioną. Po kilku tygodniach powodowie podjęli próby nawiązania kontaktu telefonicznego z pozwanym, który zażądał ich ponownego przyjazdu do W., na co powodowie nie wyrazili zgody. Ponadto pozwany zaproponował powiększenie obrączek metodą rozklepania ich młotkiem, co doprowadziłoby do zatarcia wzoru je charakteryzującego – na taką metodę powodowie nie wyrazili zgody żądając zaproponowania innej metody. Z uwagi na brak porozumienia w zakresie naprawienia obrączek, powodowie odstąpili od zawartej umowy powołując się na art. 8 ust. 4 Ustawy o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej. Odstąpienia dokonali pismem z 3 listopada 2008 roku, doręczonym pozwanemu 19 listopada 2008 roku. W piśmie wyznaczyli pozwanemu termin 14 dni na zapłatę kwoty 5.800 złotych (tytułem zwrotu ceny obrączek) oraz kwoty 35 złotych tytułem zwrotu przesyłki kurierskiej, zawierającej obrączki przerobione w wyniku pierwszej reklamacji, który to koszt powinien zostać poniesiony przez pozwanego. Do dnia wniesienia pozwu pozwany nie uiścił żądanej kwoty, co uzasadnia zasądzenie odsetek od dnia wymagalności, to jest 3 grudnia 2008 roku do dnia zapłaty. Powodowie domagali się również zwrotu na ich rzecz wszystkich poniesionych przez nich kosztów związanych z niewłaściwym wykonaniem umowy przez pozwanego, w kwocie 1.528 złotych, na co składały się:

- przejazd samochodem w grudniu 2007 roku (zamówienie obrączek) na trasie: W.-K.-W.-W. (850 km) przy średnim spalaniu benzyny ^{10l}/100 km przy cenie benzyny Pb 98 ^{4,66 zł}/litr, = 396 złotych,
- nocleg w hotelu w K. w grudniu 2007 roku (zamówienie obrączek) = 240 złotych,
- przejazd samochodem grudniu 2007 roku (odbior obrączek) na trasie: K.-W.-W. (550 km) = 256 złotych,
- przejazd samochodem w lutym 2008 roku (pierwsza reklamacja) na trasie: W.-K.-W.-W. (850 km) = 396 złotych,
- nocleg w hotelu w K. w lutym 2008 rok (pierwsza reklamacja) = 240 złotych.

Przejazd przy odbiorze obrączek liczony był od K., albowiem powód w tym czasie pracował w K. i po odbiór obrączek udał się po zakończeniu pracy.

Pozwany nie stawił się na rozprawę wyznaczoną na 27 stycznia 2012 roku i nie złożył żadnych wyjaśnień. Z kolei powodowie zgłosili żądanie zasądzenia kosztów procesu w kwocie 1.314 złotych, na co składały się: opłata od pozwu (250 złotych), opłata od zażalenia (250 złotych) oraz koszt dojazdu na rozprawę w kwocie 407 złotych razy dwa.

Wyrokiem zaocznym z 27 stycznia 2012 roku Sąd zasądził od pozwanego S. D. na rzecz powodów M. T. i K. T. solidarnie kwotę 7.363 złote wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od kwoty 5.835 złotych od 3 grudnia 2008 roku do dnia zapłaty oraz od kwoty 1.528 złotych od 7 lipca 2009 roku do dnia zapłaty, nadto zasądził od pozwanego na rzecz powodów solidarnie kwotę 752 złote tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 252 złote kosztów dojazdu na rozprawę oraz nadał wyrokowi zaocznemu rygor natychmiastowej wykonalności.

W sprzeciwie od wyroku zaocznego z 11 października 2012 roku (data wpływu do sądu) pozwany wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i oddalenie powództwa w całości, zasądzenie od powodów solidarnie na jego rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych oraz kwoty 17 złotych tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

Uzasadniając swoje stanowisko pozwany w pierwszej kolejności podniósł, iż wyrok zaoczny nie został mu prawidłowo doręczony, albowiem został on wysłany na wskazany w pozwie nieaktualny adres prowadzonej przez niego działalności gospodarczej, to jest ul. (...) we W.. Tymczasem pozwany najpóźniej 13 lipca 2010 roku zmienił adres prowadzenia działalności gospodarczej na ul. (...) we W. – Centrum Handlowe (...), co było spowodowane zalaniem lokalu przy ul. (...). Nie miał zatem możliwości podjęcia jakichkolwiek działań przed sądem, zaś o istnieniu wyroku zaocznego dowiedział się z pisma komornika z 26 kwietnia 2012 roku. Nadto pozwany podniósł, iż obrączki zostały wykonane zgodnie ze sztuką złotniczą, zaś powód przy ich odbiorze nie zgłosił do nich żadnych zarzutów stwierdzając, że jest

zadowolony ze sposobu ich wykonania. Pozwany zdjął miarę z palców powodów za pomocą woskowego odlewu, co pozwoliło mu precyzyjnie określić rozmiar obrączek. Mimo braku zarzutów przy odbiorze przedmiotu umowy, powodowie zgłosili w późniejszym czasie żądanie zmiany wzoru obrączek zgłaszając uwagi do gotowego wzoru oraz zbyt duży rozmiar obrączek. Pozwany, w celu zadośćuczynienia oczekiwaniom klientów, zgodził się uwzględnić to żądanie i przygotować drugi komplet obrączek na własny koszt, mimo iż – w jego ocenie – brak było podstaw do uwzględnienia reklamacji. Nowy komplet obrączek został wykonany w oparciu o ten sam wzór, wybrany wcześniej przez powodów, użyty został jedynie inny meteoryt. Obrączki te zostały powodom doręczone 17 lipca 2008 roku za pośrednictwem kuriera, a powodowie po ich odbiorze nie kwestionowali ich jakości, sposobu wykonania ani nie zgłosili jakichkolwiek zarzutów. Dalej podniósł, że dopiero w późniejszym czasie drogą elektroniczną, jak twierdzą powodowie, miał być poinformowany o tym, że nowe obrączki są rzekomo za małe. Z uwagi na to, pozwany wykazując dobrą wolę zaproponował bezpłatne powiększenie obrączek, jednakże powodowie odmówili przyjazdu do siedziby zakładu pozwanego argumentując to wysokimi kosztami, a nadto podnosząc, iż rozklepanie obrączek miałyby doprowadzić do zatarcia wzoru charakteryzującego obrączki. Zażądali zatem innego sposobu naprawy, a wobec braku porozumienia, odstąpili od umowy, jednakże pozwany podnosi, iż przedmiot umowy – dwie obrączki – nadal znajdują się w posiadaniu powodów, którzy nigdy nie podejmowali żadnych kroków mających na celu ich zwrot pozwanemu. Pozwany zarzucił, iż powodowie w żaden sposób nie udowodnili swojego roszczenia. W szczególności podniósł, iż nie zostało udowodnione dochowanie terminów do zgłoszenia reklamacji, albowiem – z uwagi na zalanie lokalu przy ul. (...) – utracił on niemal całość dokumentacji z tamtego okresu i nie jest w posiadaniu jakiegokolwiek korespondencji kierowanej do niego przez powodów, czy to w formie elektronicznej, czy to pisemnej. Powodowie nie wykazali w żaden sposób zachowania dwumiesięcznego terminu wskazanego w art. 9 ust 1 Ustawy o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej, a także nie udowodnili w żaden sposób, by doręczyli pozwanemu oświadczenie o odstąpieniu od umowy. Ponadto pozwany zarzucił, iż powodowie w żaden sposób nie udowodnili niezgodności obrączek z umową. Pomiar palców powodów zostały wykonane na podstawie odlewów woskowych, a to, w ocenie pozwanego, wyklucza możliwość ich nieprawidłowych pomiarów. Pozwany podkreślił, iż przedmiot umowy pozbawiony był jakichkolwiek wad i powodom nie przysługiwały z tego tytułu żadne roszczenia, w tym z tytułu niezgodności towaru z umową. Ich ponowne wykonanie w celu zadośćuczynienia życzeniom powodów było li tylko wyrazem dobrej woli ze strony pozwanego. Nadto pozwany zarzucił powodom brak koniecznego z ich strony współdziałania, które przejawiać się miało odmową przyjazdu do siedziby zakładu pozwanego w celu powiększenia obrączek, gdyż powodowie nie mogąc przymierzyć obrączek uniemożliwili pozwanemu podjęcie jakichkolwiek działań, ponieważ ewentualne wykonanie nowych obrączek zamiast ich modyfikacji wymagało zdjęcia z palców powodów woskowych odlewów. Albowiem powodowie nie wyrazili zgody na powiększenie obrączek metodą rozklepania argumentując swoje stanowisko ryzykiem zatarcia wzoru, z którym to stanowiskiem nie zgadzał się pozwany twierdząc, iż konstrukcja obrączek umożliwiała ich bezszkodowe powiększenie. Brak zgody pozwanych na zastosowanie tej metody w ocenie pozwanego sugeruje, iż w rzeczywistości nie byli oni zainteresowani proponowaną przez niego naprawą. Dodatkowo pozwany zarzucił, że roszczenia powodów w zakresie zwrotu kosztów dojazdów oraz noclegów są nieuzasadnione, albowiem w tamtym okresie powód przebywał w K., gdzie pracował. Pozwany dokonywał korekt przedmiotu umowy na wyraźne życzenie powodów i nie może być obciążany kosztami ich prywatnych podróży oraz noclegów, które nie wynikły w żaden sposób z jego winy. Ponadto jako nieuzasadnione w jego ocenie uznać należy koszty noclegów ze względu na ich niekonieczność, albowiem, nawet przyjmując odległość pomiędzy W. a W., podkreślić należy, iż czas podróży pomiędzy tymi miastami nie jest na tyle wydłużony, by uznać nocleg za konieczny.

Pismem z 22 listopada 2012 roku pozwany wniósł o zasądzenie solidarnie od powodów na jego rzecz kwoty 13.290,83 złotych wraz z ustawowymi odsetkami od 14 lipca 2012 roku do dnia zapłaty oraz zasądzenie na jego rzecz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa według norm przepisanych.

Uzasadniając swoje żądanie pozwany podniósł, iż kwoty dochodzone przez powodów w oparciu o wyrok zaoczny z 27 stycznia 2012 roku zostały w całości wyegzekwowane przez komornika. Łącznie kwota wyegzekwowanego roszczenia wraz ustawowymi odsetkami, kosztami procesu oraz kosztami postępowania egzekucyjnego wyniosła 13.290,83 złotych.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 8 grudnia 2007 roku pomiędzy powodami M. T. (wówczas K.) i K. T. a pozwanym S. D. została zawarta umowa ustna, na mocy której pozwany zobowiązał się do wykonania obrączek z meteorytem księżycowym z materiału pozwanego. Wartość przedmiotu umowy została ustalona na kwotę 5.800 złotych, a termin jej realizacji określono na 19 grudnia 2007 roku.

Dowód:

- dokument potwierdzający wpłatę zadatku oraz określający termin realizacji umowy (k. 197);
- przesłuchanie powódki M. T. (k. 238/2);
- przesłuchanie powoda K. T. (k. 239/2);
- pismo powodów z 21 grudnia 2008 roku przesłane pocztą elektroniczną (k. 177).

Podczas wizyty powodów w siedzibie zakładu pozwanego zostały wykonane woskowe odlewy obrączek zawierające wybrany przez powodów wzór – odciski linii papilarnych po wewnętrznej stronie obrączek, zaś na zewnątrz kamień – meteoryt z Księżyca. Pozwany dokonał pomiaru palców powodów poprzez nałożenie woskowych obrączek i ich dopasowanie. Obrączki woskowe podczas pomiaru topiły się od temperatury ciała. Pozwany upierał się, aby jak największy odcinek zostawić wolny od wzoru, aby można było dokonać powiększenia obrączek poprzez ich rozklepanie w sytuacji, gdyby palce powodów uległy powiększeniu. Powód odebrał obrączki nie mierząc ich z uwagi na pośpiech.

Następnego dnia po ich odbiorze powodowie stwierdzili, że wymiary obrączek są niewłaściwe – ich rozmiar był zbyt duży: powódce zsuwała się z palca podczas wykonywania codziennych czynności, jak na przykład zakupy i zmuszona była chować ją do portfela, z kolei powodowi zsuwała się niezauważalnie z palca przy pracach wykonywanych w domu lub na przykład przy stuknięciu palcem o stół. Dodatkowo powodowie zarzucili, iż kamień zatopiony w obrączkach został zalany jakimś impregnatem wyglądającym jak czarna emalia, przez co był niewidoczny.

Dowód:

- przesłuchanie powódki M. T. (k. 238/2, 239);
- przesłuchanie powoda K. T. (k. 239/2);
- przesłuchanie pozwanego S. D. (k. 240).

W dniu 28 lutego 2008 roku powodowie osobiście oddali pozwanemu obrączki do reklamacji, która została przyjęta. Pozwany ponownie dokonał pomiaru palców powodów (tą samą metodą, co w momencie składania przez nich zamówienia) i zobowiązał się do wykonania nowych obrączek w terminie do 28 marca 2008 roku. Woskowe obrączki, przy pomocy których zdjęto miarę, zostały zdjęte z palców powodów bez przerywania ich obwodu. W czasie, gdy znajdowały się one na palcach powodów, wosk ulegał topnieniu od temperatury ciała, a obrączki zmieniały kształt.

Drugi komplet obrączek został powodom doręczony 19 lipca 2008 roku za pośrednictwem kuriera (...), a powodowie zostali obciążeni kosztem doręczenia w kwocie 35 złotych. Dzień wcześniej pozwany poinformował telefonicznie powódkę, iż wysła obrączki, zaś następnego dnia wyjeżdża wraz z rodziną na wakacje do A., gdzie będzie przebywał do początku września 2008 roku, zaś w tym okresie nie będzie odbierał ani maili ani telefonów.

Dowód:

- dokument potwierdzający przyjęcie reklamacji (k. 199);
- przesłuchanie powódki M. T. (k. 238/2);

- przesłuchanie pozwanego S. D. (k. 240).

Drugi komplet obrączek wykonany przez pozwanego z uwagi na zastosowaną niewłaściwą metodę pomiaru palców ponownie okazał się mieć niewłaściwe rozmiary. Obrączki były zbyt małe i nie przechodziły powodom przez palce dochodząc jedynie do $\frac{1}{3}$ długości serdecznego palca prawej ręki (nie przechodzą przez drugi staw). O powyższym powódka poinformowała pozwanego pismem z 8 września 2008 roku przesłanym pocztą elektroniczną, domagając się wskazania adresu, na który możliwe będzie przesłanie obrączek celem skorygowania ich rozmiaru.

Dowód:

- przesłuchanie powódki M. T. (k. 238/2);

- eksperyment procesowy z 23 stycznia 2013 roku (k. 203);

- pismo powódki z 8 września 2008 roku przesłane pocztą elektroniczną (k. 174);

- opinia biegłego R. K. (k. 244);

- opinia uzupełniająca biegłego R. K. (k. 295).

Strony wymieniały korespondencję mailową próbując ustalić miejsce i sposób przyjęcia obrączek przez pozwanego do powiększenia. Pozwany zażądał osobistego stawiennictwa powodów celem ponownego zdjęcia wymiarów z ich palców, na co powodowie nie wyrazili zgody argumentując swą odmowę wysokimi kosztami dojazdu i noclegu. Zaproponowali jednak spotkanie w Ł., podczas wystawy minerałów, na której pozwany miał być obecny, domagając się jak najszybszego potwierdzenia daty i godziny spotkania, aby możliwe było uzgodnienie wspólnego terminu. Równocześnie w sposób jednoznaczny poinformowali pozwanego o braku zgody na taką metodę powiększenia obrączek, która spowoduje zniekształcenie na nich wzoru.

W odpowiedzi pozwany poinformował, że nie widzi możliwości powiększenia obrączek poprzez wstawkę złota, albowiem jest to proces wymagający bardzo wysokiej temperatury i meteoryty uległyby uszkodzeniu. Wskazał, że jedyną możliwością w jego ocenie jest poszerzenie obrączek, które jednak spowoduje, że w dolnej części wzór ulegnie lekkiemu zatarciu. Pozwany w swej odpowiedzi nie odniósł się w żaden sposób do propozycji powodów odnośnie spotkania w Ł..

Dowód:

- pismo powodów z 10 października 2008 roku przesłane pocztą elektroniczną (k. 174);

- pismo pozwanego z 17 października 2008 roku przesłane pocztą elektroniczną (k. 174-175);

- przesłuchanie powódki M. T. (k. 238/2);

- opinia uzupełniająca biegłego R. K. (k. 295);

- ustna opinia uzupełniająca biegłego R. K. złożona na rozprawie 24 lipca 2013 roku (k. 357-358).

W związku z brakiem reakcji pozwanego na żądania powodów w zakresie uwzględnienia reklamacji, pismem z 3 listopada 2008 roku powodowie odstąpili od umowy jednocześnie wzywając pozwanego do zwrotu w terminie 14 dni całości uiszczonej ceny w kwocie 5.800 złotych za obie obrączki oraz kwoty 35 złotych tytułem przesłania ich firmą kurierską. W przypadku spełnienia ich żądania wyrazili gotowość zwrotu obrączek. Nadto powodowie poinformowali, iż brak porozumienia może spowodować wystąpienie przez nich o zadośćuczynienie z tytułu naruszenia dóbr osobistych.

Dowód:

- pismo powodów z 3 listopada 2008 roku wraz z dowodami nadania i doręczenia (k 197 i nast.).

Pozwany w dalszym ciągu wyrażał wolę skorygowania rozmiarów obrączek poprzez ich rozciągnięcie w dolnym odcinku i w tym celu zaproponował spotkanie podczas Targów Ślubnych w Ł.. Na tę propozycję powodowie nie wyrazili zgody informując pozwanego o tym, iż występują na drogę sądową w związku z jego brakiem reakcji na pismo z 3 listopada 2008 roku.

Dowód:

- pismo pozwanego z 8 listopada 2008 roku przesłane pocztą elektroniczną (k. 176);

- pismo powodów z 20 grudnia 2008 roku przesłane pocztą elektroniczną (k. 176).

Pozwany wyraził wolę polubownego załatwienia sprawy proponując zapłatę na rzecz powodów kwoty 1.000 złotych, deklarując jednocześnie spłatę reszty w ratach. Na tę propozycję powodowie nie wyrazili zgody domagając się zwrotu całej sumy przez nich wpłaconej na poczet realizacji umowy wraz z kosztami przesyłki kurierskiej. Jednocześnie zakreślili pozwanemu termin zwrotu wskazanej kwoty do 31 stycznia 2009 roku informując, iż w przypadku wywiązania się przez niego ze zobowiązania nie będą dochodzić żadnych dodatkowych kosztów. Pozwany na tę propozycję przystał.

Dowód:

- pismo pozwanego z 20 grudnia 2008 roku przesłane pocztą elektroniczną (k. 176-177);

- pisma powodów z 21 i 23 grudnia 2008 roku przesłane pocztą elektroniczną (k. 177-178);

- pismo pozwanego z 24 grudnia 2008 roku przesłane pocztą elektroniczną (k. 178-179).

Wobec braku reakcji ze strony pozwanego powodowie wystosowali do niego pismo, w którym przypomnieli o mijającym terminie polubownego załatwienia sprawy oraz poinformowali, iż w przypadku braku reakcji wystąpią na drogę sądową. W odpowiedzi pozwany poinformował, iż nie widzi żadnych podstaw prawnych ani faktycznych do uwzględnienia żądania powodów i może jedynie zaproponować bezpłatne powiększenie obrączek uznając tym samym korespondencję w sprawie za zamkniętą.

Dowód:

- pismo powodów z 30 sierpnia 2009 roku przesłane pocztą elektroniczną (k. 179);

- pismo pozwanego z 3 lutego 2009 roku (k. 201).

Obrączki zostały wykonane przez pozwanego techniką odlewniczą tzw. „traconego wosku”. Pobranie rozmiaru obrączek od powodów metodą dopasowania do palców modeli woskowych uznać należy za błąd w sztuce jubilerskiej. Objętość wosku zmienia się przy zmianie temperatury, a jego plastyczność nie daje gwarancji ustalenia rozmiaru w metodzie zastosowanej przez pozwanego. Powiększenie obrączek przez ich rozklepanie, zaproponowane przez pozwanego, przy pomocy młotka ebonitowego i rygla, w przypadku obrączek o zróżnicowanej strukturze zewnętrznej, jest sposobem niewłaściwym.

Dowód:

- opinia biegłego sądowego R. K. (k. 243-244);

- opinia uzupełniająca biegłego sądowego R. K. (k. 294-296);

- ustne wyjaśnienia opinii – protokół elektroniczny z rozprawy 24.07.2013 r., protokół skrócony (k. 357-358).

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo było usprawiedliwione co do zasady i w przeważającej części zasługiwało na uwzględnienie.

Bezspornym w sprawie było, iż powodowie M. T. (poprzednio K.) i K. T. 7 grudnia 2007 roku zawarli z pozwanym S. D. umowę, zgodnie z którą pozwany zobowiązał się do wykonania obrączek z meteorytem księżycowym z materiału pozwanego, za co powodowie zapłacili wskazaną w umowie cenę 5.800 złotych.

Istota sporu sprowadzała się do rozstrzygnięcia, czy powodowie zgłosili reklamację z zachowaniem terminów przewidzianych przepisami, czy wykonane obrączki były niezgodne z umową oraz, czy powodowie skutecznie odstąpili od zawartej umowy.

Roszczenie powodów znajdowało oparcie w przepisach ustawy z dnia 27 lipca 2002 r. o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej oraz o zmianie kodeksu cywilnego (Dz. U. z 2002, nr 141, poz. 1176 z późn. zm.). Art. 1 ust. 1 cytowanej ustawy oraz art. 627¹ kodeksu cywilnego stanowią, iż ma ona zastosowanie do dokonywanej w zakresie działalności przedsiębiorstwa sprzedaży rzeczy ruchomej osobie fizycznej, która nabywa tę rzecz w celu niezwiązanym z działalnością zawodową lub gospodarczą (towar konsumpcyjny), jeśli zawarta umowa jest umową o dzieło, jak to ma miejsce na gruncie przedmiotowej sprawy. Niewątpliwie zamówione przez powodów obrączki były towarem konsumpcyjnym, nabytym w celu niezwiązanym z ich działalnością zawodową, czy też gospodarczą.

Z mocy przepisu art. 4 ust. 1 powołanej ustawy sprzedawca odpowiada wobec kupującego, jeżeli towar konsumpcyjny w chwili jego wydania jest niezgodny z umową; w przypadku stwierdzenia niezgodności przed upływem sześćściu miesięcy od wydania towaru domniemywa się, że istniała ona w chwili wydania. Powyższe domniemanie rodzi po stronie sprzedawcy odpowiedzialność za wady rzeczy tkwiącej już w dniu jej wydania.

Pozwany zakwestionował niezgodność towaru z umową podnosząc, iż obrączki zostały pierwotnie wykonane we właściwych rozmiarach, a następnie zmniejszone na wyraźne życzenie powodów. Dodatkowo podniósł, iż na skutek zmian kostnych w palcach powodów, obrączek nie można nałożyć. Przeprowadzony na rozprawie eksperyment procesowy wykazał w sposób niebudzący wątpliwości, iż obrączki są za małe – i to na tyle, że nie można ich włożyć na palec, ani u powódki, ani u powoda, gdyż nie przechodzą przez drugi staw kostny. Jednocześnie sąd w oparciu o zasady doświadczenia życiowego dał wiarę zeznaniom powodów, którzy stwierdzili, iż nie mają problemów zdrowotnych ze stawami, nie zmieniała się w sposób znaczący waga ich ciała i nie zauważyli zmian w zakresie rozmiaru swych palców. Ponadto zgłoszenie zbyt małego rozmiaru obrączek nastąpiło w niecałe dwa miesiące od przesłania powodom ponownie wykonanych obrączek, a więc nie można mówić o zmianie rozmiaru palców na przestrzeni dłuższego okresu czasu.

Sąd miał na uwadze również, że opinia biegłego sądowego z zakresu jubilerstwa R. K. w sposób jednoznaczny potwierdza, iż obrączki zostały wykonane w sposób niezgodny ze sztuką złotniczą. W szczególności potwierdza, iż pozwany w niewłaściwy sposób dokonał pomiaru palców powodów stosując w tym celu tylko modele woskowe, które pod wpływem temperatury ludzkiego ciała ulegają uplastycznieniu i zmieniają swój obwód. Z tego względu pomiar z udziałem modelu woskowego jest nieprecyzyjny.

Zarzut pozwanego, że w ramach wykonywanej przez siebie działalności gospodarczej stosuje jedynie tradycyjne metody złotnicze wykorzystywane w antycznej Grecji i R., nie stosując technik produkcyjnych, korekcyjnych i mierniczych charakterystycznych dla współczesnego jubilerstwa, dlatego też nie wykonuje pomiarów palców za pomocą kółek miarowych i bolca miarowego - w realiach przedmiotowej sprawy nie mógł zostać uwzględniony. Powodowie bowiem, niezależnie od akceptacji metod wyrobu biżuterii przez pozwanego, zamówili obrączki w konkretnych rozmiarach – odpowiednich dla ich palców. Przy ocenie zgodności towaru z umową w tym zakresie nie miało zatem żadnego znaczenia, jakie metody pomiaru zostały zastosowane przez pozwanego. Kluczem było to, że pozwany – pomimo dwukrotnych prób (zarówno przy składaniu zamówienia, jak i przy pierwszej reklamacji) –

nie był w stanie zdjąć właściwych wymiarów z palców powodów. W ramach zawartej umowy to na pozwanym ciążył obowiązek właściwego wymierzenia palców powodów, któremu dwukrotnie nie był w stanie sprostać.

Sąd uznał opinię biegłego R. K. za rzetelną oraz wyczerpująco i logicznie uzasadnioną. Biegły w sposób rzeczowy i przekonujący odnosił się do licznych zarzutów pozwanego, zarówno w pisemnej opinii uzupełniającej, jak i w ustnych wyjaśnieniach, wykazując się wiedzą i doświadczeniem w zakresie jubilerstwa. Dlatego też Sąd nie uwzględnił zarzutu pozwanego, jakoby biegły sporządzając opinię był stronniczy, a treść opinii była uwarunkowana wysokimi cenami usług pozwanego i okolicznościami nie mającymi związku ze sprawą, to jest osobistym stosunkiem do pozwanego. Skutkowało to oddaleniem wniosków pozwanego o dopuszczenie dowodu z opinii innego biegłego sądowego oraz o dopuszczenie dowodu z zeznań świadków J. C. i P. K..

Mając na uwadze powyższe stwierdzić należało, iż przedmiotowe obrączki nie zostały wykonane w sposób zgodny z zamówieniem powodów i posiadają istotne wady, które sprawiają, iż są one niezgodne z łączącą strony umową.

Uprawnienia konsumenta w razie niezgodności towaru konsumpcyjnego z umową przewidziane są w art. 8 cyt. ustawy. Zgodnie z powołanym przepisem, jeżeli towar konsumpcyjny jest niezgodny z umową, kupujący może żądać doprowadzenia go do stanu zgodnego z umową przez nieodpłatną naprawę albo wymianę na nowy, chyba że naprawa albo wymiana są niemożliwe lub wymagają nadmiernych kosztów (ust. 1). Jeżeli kupujący, z przyczyn określonych w ust. 1, nie może żądać naprawy ani wymiany albo jeżeli sprzedawca nie zdoła uczynić zadość takiemu żądaniu w odpowiednim czasie lub gdy naprawa albo wymiana narażałaby kupującego na znaczne niedogodności, ma on prawo domagać się stosownego obniżenia ceny albo odstąpić od umowy; od umowy nie może odstąpić, gdy niezgodność towaru z umową jest nieistotna (ust. 4).

Pozwany zakwestionował skuteczność odstąpienia przez powodów od umowy, w szczególności zarzucając niedochowanie dwumiesięcznego terminu na zgłoszenie reklamacji wymaganego przepisem art. 9 ust. 1 cytowanej ustawy. Zdaniem Sądu zarzuty te nie znajdują odzwierciedlenia w faktach. Z przesłuchania powódki wynika, że pomniejszone obrączki zostały powodom dostarczone za pośrednictwem kuriera 19 lipca 2008 roku, której to okoliczności pozwany w toku procesu nie zakwestionował. O niezgodności towaru z umową powodowie powiadomili pozwanego 8 września 2008 roku pocztą elektroniczną, a więc z zachowaniem wymaganego terminu. Nie ma przy tym żadnego znaczenia stanowisko pozwanego, który podnosił, iż nie zgadzał się z wadami zgłoszonymi w reklamacji. Powyższe okoliczności świadczą o tym, że powodowie dochowali dwumiesięcznego terminu wymaganego art. 9 ust. 1 ustawy z 27 lipca 2002 r.

Sąd nie podzielił również stanowiska pozwanego w kwestii braku współdziałania ze strony powodów przy rozpatrywaniu reklamacji. W pierwszej kolejności należy odnieść się do zarzutu, iż powodowie, odmawiając przyjazdu do W., uniemożliwili tym samym zadośćuczynienie ich żądaniu. Oceniając zgromadzony w sprawie materiał dowodowy sąd uznał, iż zarzut ten nie zasługuje na uwzględnienie. Stosownie do treści art. 8 ust. 2 cytowanej ustawy sprzedawca ma obowiązek zwrotu kosztów poniesionych przez kupującego, w szczególności kosztów (...) dostarczenia. Powodowie ponieśli koszty dostarczenia obrączek przy składaniu pierwszej reklamacji, nadto ponieśli koszty doręczenia im pomniejszonych obrączek, a pozwany nie zadeklarował woli pokrycia kosztów kolejnej podróży powodów do W.. A to właśnie, czyli konieczność poniesienia kolejnych kosztów dojazdu do W., było przyczyną odmowy ich przyjazdu do pozwanego. Ponadto, jak wskazuje treść korespondencji elektronicznej przedłożonej przez powodów, powodowie czynili z pozwanym ustalenia, aby spotkać się w Ł., gdzie pozwany miał przebywać na targach. Pozwany nie potwierdził im jednak odpowiednio wcześniej terminu oraz miejsca, uniemożliwiając tym samym powodom przyjazd do Ł..

Sąd nie podzielił również argumentacji pozwanego, jakoby przeszkodą w skorygowaniu rozmiarów obrączek był brak zgody powodów na wybraną przez niego metodę powiększenia. Podkreślić należy, iż sam pozwany w korespondencji kierowanej do powodów przyznał, że przy poszerzeniu obrączek wzór w dolnej ich części ulegnie lekkiemu zatarciu. Stanowisko powodów, którzy nie chcieli tego zaakceptować, było zrozumiałe, gdyż wzór obrączek z uwzględnieniem odbicia linii papilarnych był dla nich bardzo istotny. Naprawa poprzez powiększenie z zatarciem

wzoru nie oznaczałyby przywrócenia przedmiotu do stanu zgodnego z umową. Okoliczność tę (ryzyko zatarcia wzoru) potwierdził również biegły sądowy stwierdzając w ustnych wyjaśnieniach, iż dodatkowo na skutek poszerzenia obręzek metodą rozklepania ulegną one deformacji. Opisane powyżej okoliczności w sposób jednoznaczny wskazują, iż pozwany nie zdołał uczynić zadość zgłoszonemu przez powodów żądaniu naprawy obręzek.

W takiej sytuacji aktywują się uprawnienia konsumenta, o których mówi cytowany wcześniej art. 8 ustawy z 27 lipca 2002 r. Prawa konsumenta wyrażone w powyższym przepisie mają strukturę dwustopniową - w pierwszej kolejności może on domagać się naprawy towaru, bądź jego wymiany na nowy, przy czym prawo wyboru należy do kupującego, chyba, że z punktu widzenia interesów sprzedawcy, tylko jedna z nich jest ekonomicznie uzasadniona i zarazem ma znaczenie dla kupującego (por E. Łętowska, Europejskie prawo umów konsumenckich, Warszawa 2004). Dopiero, gdy sprzedawca nie uczyni zadość żądaniom konsumenta, ten może żądać obniżenia ceny lub odstąpić od umowy.

Mając na uwadze powyższe sąd doszedł do przekonania, iż oświadczenie o odstąpieniu od umowy z 7 grudnia 2007 roku złożone przez powodów było skuteczne, nie dzieląc zgłoszonych w tym zakresie argumentów pozwanego, w szczególności twierdzenia, iż nie zostało udowodnione doręczenie mu pisma z 3 listopada 2008 roku zawierającego stosowne oświadczenie. Do akt sprawy została złożona kopia pisma powodów zawierającego ich oświadczenie o odstąpieniu od umowy wraz z potwierdzeniem jego odebrania osobiście przez pozwanego, co poświadczył własnoręcznym podpisem. Dodatkowo w swym piśmie z 3 lutego 2009 roku kierowanym do powodów pozwany w sposób wyraźny odnosi się do żądania powodów, co wskazuje niezbicie, iż pismo zawierające oświadczenie o odstąpieniu od umowy otrzymał i zapoznał się z jego treścią. Brak podpisu powodów pod treścią tego pisma jest oczywisty, gdyż powodowie złożyli do akt jedynie wydruk pisma, którego oryginał podpisany przez nich został pozwanemu wysłany pocztą.

Skuteczne wykonanie prawa odstąpienia od umowy z powodu wad rzeczy sprzedanej rodzi po myśli art. 395 § 2 k.c. powinność obu stron zwrotu otrzymanych świadczeń według przepisów o odstąpieniu od umowy wzajemnej. W związku z tym ma zastosowanie przede wszystkim art. 494 k.c., według którego strona, która odstępuje od umowy wzajemnej, obowiązana jest zwrócić drugiej stronie wszystko, co otrzymała od niej na mocy umowy; może żądać nie tylko zwrotu tego, co świadczyła, lecz również naprawienia szkody wynikłej z niewykonania zobowiązania. Tym samym wraz ze skutecznym odstąpieniem przez powodów od umowy, po ich stronie powstało uprawnienie do żądania zwrotu uiszczonej ceny, po stronie pozwanego zaś obowiązek zadośćuczynienia temu żądaniu. Powództwo w zakresie zapłaty kwoty 5.800 złotych zasługiwało zatem w całości na uwzględnienie.

Konsekwencją powyższych ustaleń jest aktywowanie się uprawnień powodów do dochodzenia odszkodowania za nienależyte wykonanie umowy na podstawie powołanego wyżej przepisu art. 494 k.c. oraz ogólnych przepisów prawa cywilnego. Zgodnie bowiem z treścią przepisu art. 471 k.c. dłużnik obowiązany jest do naprawienia szkody wynikłej z niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania, chyba że niewykonanie lub nienależyte wykonanie jest następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Wskazać przy tym należy, iż odpowiedzialność dłużnika uzależniona jest od wystąpienia łącznie następujących przesłanek: poniesienia przez wierzyciela szkody majątkowej, niewykonania lub nienależytego wykonania umowy przez dłużnika oraz istnienia między tymi faktami adekwatnego związku przyczynowego.

W pierwszej kolejności Sąd badał, czy w niniejszej sprawie powodowie wykazali istnienie szkody, obejmującej nie tylko uszczerbek powstały w ich majątku wskutek braku oczekiwanego świadczenia, ale także utracony zysk, jak również poniesione przez nich koszty.

W świetle zgromadzonego materiału dowodowego należało stwierdzić, że taka szkoda w majątku powodów wystąpiła. Wysokość tej szkody wyniosła 346,29 złotych, a składały się na nią koszt dojazdu powodów na trasie Prace-W.-Prace (odległość w obie strony 668 km przy średnim spalaniu ¹⁰¹/100 km oraz cenie paliwa (...) 98 4,66 ^{zł}/l) przy zgłoszeniu pierwszej reklamacji oraz kwota przez nich uiszczona za doręczenie im zmniejszonych obręzek przesyłką kurierską. Podkreślić bowiem należy, iż w myśl cytowanego wyżej art. 8 ust. 1 ustawy sprzedawca ma obowiązek dokonania nieodpłatnej naprawy lub wymiany zakupionego u niego towaru. Przez nieodpłatną naprawę lub wymianę

należy z kolei rozumieć obowiązek sprzedawcy zwrotu kosztów poniesionych przez kupującego, w szczególności kosztów demontażu, dostarczenia, robocizny, materiałów oraz ponownego zamontowania i uruchomienia (art. 8 ust. 2). Powodowie uprawnieni byli zatem do domagania się zwrotu poniesionych kosztów dojazdu do siedziby zakładu powoda, które okazały się niezbędne z powodu nienależytego wykonania umowy za pierwszym razem (za duże obrączki). Wysokość tych kosztów wynikała z przedstawionego przez nich rozliczenia, w ocenie sądu należało jednak uwzględnić roszczenie powodów jedynie w części, to jest w zakresie dojazdu najkrótszą możliwą trasą uznając tym samym pozostałe roszczenia (w tym żądanie zwrotu kosztów noclegu i dłuższej trasy) jako nie mające związku z nienależytym wykonaniem umowy.

Orzeczenie w kwestii odsetek od zasądzonych kwot Sąd oparł na treści art. 481 §1 k.c., z którego wynika, że jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za opóźnienie, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi.

Sąd uwzględnił odsetki ustawowe od kwoty 5.835 złotych od 3 grudnia 2008 roku do dnia zapłaty, to jest po upływie czternastu dni od doręczenia pozwanemu pisma powodów zawierającego oświadczenie o odstąpieniu od umowy i żądanie zwrotu całości uiszczonej ceny wraz z opłatą za przesyłkę kurierską. W zakresie odsetek od kwoty 311,29 złotych Sąd uwzględnił odsetki ustawowe od 7 lipca 2009 roku do dnia zapłaty, to jest od dnia nadania pozwu.

Zgodnie z art. 347 k.p.c. po ponownym rozpoznaniu sprawy sąd wydaje wyrok, którym wyrok zaoczny w całości lub części utrzymuje w mocy albo uchyla go i orzeka o żądaniu pozwu, bądź też pozew odrzuca lub postępowanie umarza.

Mając zatem na uwadze powyższe, orzeczono jak w punkcie I wyroku.

Uchylając wyrok zaoczny z 27 stycznia 2012 roku w części Sąd uchylił również zawarte w nim orzeczenie o kosztach procesu.

Stosownie do art. 338 § 1 k.p.c. uchylając lub zmieniając wyrok, któremu został nadany rygor natychmiastowej wykonalności, sąd na wniosek pozwanego orzeka w orzeczeniu kończącym postępowanie o zwrocie spełnionego lub wyegzekwowanego świadczenia lub o przywróceniu poprzedniego stanu. Mając na uwadze, że pozwany zgłosił wniosek o zwrot wyegzekwowanego świadczenia, na skutek częściowego uchylenia wyroku zaocznego, któremu został nadany rygor natychmiastowej wykonalności, w oparciu o powołany przepis Sąd zasądził na jego rzecz od powodów kwotę 1.822,53 złote wraz z ustawowymi odsetkami od 27 grudnia 2012 roku. Na kwotę 1.822,53 złote złożyły się: oddalone roszczenie powodów w zakresie kwoty 1.216,71 złotych, wyegzekwowane od tej kwoty odsetki ustawowe liczone od 7 lipca 2009 roku do 12 lipca 2012 roku, które wyniosły 477,98 złotych oraz 127,84 złotych tytułem zwrotu części wyegzekwowanych kosztów procesu. Odsetki ustawowe od tej kwoty sąd zasądził od 27 grudnia 2012 roku, mając na uwadze datę doręczenia powodom pisma pozwanego z wnioskiem do zwrotu wyegzekwowanego świadczenia. Uwzględniając w znacznej części żądanie powodów sąd oddalił równocześnie wniosek pozwanego o zwrot wyegzekwowanego świadczenia w pozostałym zakresie.

Mając na uwadze powyższe orzeczono jak w punktach III i IV wyroku.

Orzeczenie o kosztach procesu znalazło uzasadnienie w treści przepisu art. 100 zd. 1 k.p.c., zgodnie z którym w razie częściowego tylko uwzględnienia żądań koszty będą wzajemnie zniesione lub stosunkowo rozdzielone.

Powodowie wygrali sprawę w 83% ponosząc przy tym koszty procesu w łącznej wysokości 1.928 złotych: 250 zł opłaty od pozwu, 250 złotych opłaty od zażalenia, 252 złote tytułem kosztu dojazdu do siedziby sądu na rozprawę 27 stycznia 2012 roku oraz 1.176 złotych tytułem kosztów dojazdu do sądu na rozprawy 23 stycznia i 13 marca 2013 roku. Zgodnie bowiem z zasadą wyrażoną w treści art. 98 § 2 zd. 1 k.p.c. do niezbędnych kosztów procesu prowadzonego przez stronę osobiście lub przez pełnomocnika, który nie jest adwokatem, radcą prawnym lub rzecznikiem patentowym, zalicza się poniesione przez nią koszty sądowe, koszty przejazdów do sądu strony lub jej pełnomocnika oraz równowartość zarobku utraconego wskutek stawiennictwa w sądzie. Za koszty podróży uznaje się koszty przejazdu środkiem

transportu masowego (koleją, autobusem itp.) w klasie najniższej, w braku zaś takiego środka - koszty przejazdu najtańszym z dostępnych środków lokomocji (art. 4 ust. 1 Dekretu z dnia 26 października 1950 r. o należnościach świadków, biegłych i stron w postępowaniu sądowym, Dz.U. z 1950, nr 49, poz. 445). W oparciu o powyższe Sąd ustalił, iż koszt dojazdu z miejsca zamieszkania powodów do siedziby sądu koleją w klasie 2. w jedną stronę wraz z miejscówką wyniósł 147 złotych dla jednej osoby. Powodowie stawili się zaś na wezwanie Sądu – po wniesieniu przez pozwanego sprzeciwu od wyroku zaocznego - dwukrotnie. Kierując się z kolei dyspozycją cytowanego wyżej przepisu Sąd uznał, iż przysługuje im kwota 1.600,24 złotych w proporcji, w jakiej wygrali oni sprawę (1.928 zł x 83%).

Z kolei koszty poniesione w sprawie przez pozwanego wyniosły łącznie 1.942,54 złote: 185 złotych opłaty od sprzeciwu od wyroku zaocznego, 17 złotych opłaty od pełnomocnictwa, 540,54 złotych wynagrodzenia biegłego oraz 1.200 złotych wynagrodzenia pełnomocnika. Biorąc pod uwagę, iż pozwany wygrał sprawę jedynie w 17%, przysługujące mu koszty procesu wyniosły 330,23 złotych (1.942,54 zł x 17%).

Różnica pomiędzy kwotą należną powodom a kwotą należną pozwanemu wyniosła 1.270,01 złotych na korzyść powodów i taką kwotę zasądził sąd od pozwanego na rzecz powodów.

W tym stanie rzeczy, o kosztach postępowania należało orzec jak w punkcie V wyroku.